

LÒNG HY SINH DỮNG CẢM CỦA THIẾU NIÊN CÔNG GIÁO

Antôn - thiếu niên Ý 12 tuổi - phải nằm liệt nơi nhà thương. Toàn thân cậu bị ghẻ lở sưng phù lên, khiến cậu không cử động được. Chỉ có điều lạ: Antôn không rên rỉ than khóc, nhưng luôn vui vẻ và tỏ lòng ghi ơn đối với tất cả những ai có nhiệm vụ chăm sóc cậu.

Antôn ôm ấp niềm ao ước duy nhất: đi hành hương Lộ Đức, Trung Tâm Thánh Mẫu cậu thường nghe nói đến!

Thế nhưng, ông Phanxicô - thân sinh Antôn - là đảng viên cộng sản cuồng nhiệt. Từ ngày gia nhập đảng, ông bỏ rơi đạo Công Giáo và dụ dỗ bà Anna, vợ ông, cũng bỏ đạo theo ông. Ông thường ngăm đe vợ:

- Bà không được hé môi nói với con về chuyện hành hương Lộ Đức!

Nhưng khi thấy cậu quý tử tỏ dấu buồn sầu, ông đành đổi ý. Ông chấp nhận cho con đi hành hương với điều kiện:

- Không ai được phép nói với Antôn về những "phép lạ nhằm nhĩ" xảy ra tại Lộ Đức!

Bà Anna tháp tùng con đi hành hương. Tại Lộ Đức, Antôn được nhận vào nhà thương gần Hang Đá Đức Mẹ. Nơi đây, một nữ y tá đầy lòng bác ái có nhiệm vụ chăm sóc cả hai mẹ con.

Khi ở Lộ Đức đến ngày thứ ba, bà Anna thổ lộ với cô y tá:

- Từ mấy chục năm qua, tôi không hề xưng tội. Cô có tin là con tôi sẽ khỏi bệnh, nếu tôi lãnh nhận các Bí Tích không?

Cô y tá đáp:

- Chúng ta không thể quả quyết trước điều gì sẽ xảy ra. Chỉ có điều chắc chắn là THIÊN CHÚA Nhân Lành luôn thưởng công bội hậu và ban những gì có ích lợi nhất cho chúng ta!

Ngày hôm sau, bà Anna dọn mình xưng tội. Sau đó bà tham dự Thánh Lễ và rước lễ. Hai Bí Tích quan trọng biến đổi hẳn cuộc đời bà. Bà cảm thấy nhẹ nhàng thư thái và vô cùng hạnh phúc. Nhưng bà xin cô y tá đừng nói gì với Antôn, bởi vì, theo lời bác sĩ dặn, bất cứ xúc động mạnh nào cũng có thể giết chết cậu bé ngay tức khắc!

Trước khi hai mẹ con bà Anna rời Lộ Đức, cô y tá hỏi riêng cậu bé Antôn:

- Con có hài lòng vì được hành hương Lộ Đức không?

Antôn trả lời:

- Con xin Đức Mẹ MARIA ban cho Má con ơn ăn năn trở lại hơn là cho con ơn lành bệnh.

Nói xong, cậu bé bỗng bật khóc nức nở .. Cảm động trước tấm lòng vàng dững cảm của cậu bé, cô y tá vội đi gặp bác sĩ. Cô hỏi xem có thể tiết lộ cho cậu bé biết mẹ cậu đã được ơn hoán cải rồi không. Sau khi được sự đồng ý của bác sĩ, cô y tá trở lại hỏi Antôn:

- Con có thể hứa giữ kín một bí mật, không tiết lộ với ai, kể cả với Má con không?

Sau một phút suy nghĩ, Antôn can đảm trả lời:

- Có, con xin hứa!

Cô y tá trịnh trọng tuyên bố:

- Con à, Má con đã xưng tội và rước lễ trong thời gian ở tại Lộ Đức này!

Nói xong, cô y tá bỗng thất kinh hồn vía, vì Antôn xúc động mạnh, có thể tắt thở tức khắc! Nhưng rồi, chấp hai tay trước ngực, gương mặt ngời sáng, Antôn sung sướng nói:

- Giờ đây con có thể ra đi bằng an!

Từ Lộ Đức về, Antôn phải vào nhà thương. Bệnh tình mỗi lúc một trầm trọng hơn. Antôn xin cô y tá cho cậu trở lại gia đình và chết an bình bên cạnh Cha với Mẹ. Các bác sĩ chấp nhận ước muốn cuối cùng của cậu bé. Những ngày cuối đời, Antôn sống như một thiên thần .. Rồi cậu êm ái ra đi, trên môi điểm nụ cười hiền hòa, trước sự hiện diện của Cha lẫn Mẹ. Gương mặt cậu bé chiếu tỏa một niềm an bình khó tả.

Sáng sớm hôm sau, khi vừa nghe tin Antôn qua đời, cô y tá từng chăm sóc cậu bé nơi nhà thương, tức tốc đến viếng xác cậu. Bà Anna cảm động tiếp cô y tá và nói:

- Một phép lạ thật lớn xảy ra ngay đêm qua. Vừa khi bé Antôn thân yêu của chúng tôi tắt thở, chồng tôi thì thầm: "Ước gì một ngày kia mình lại được trông thấy mặt con yêu dấu!" Sau mấy phút do dự, chồng tôi nói với tôi: "Ngày mai bà đưa tôi đến gặp một vị Linh Mục Công Giáo. Tôi muốn dọn mình xưng tội và trở về với Giáo Hội Công Giáo duy-nhất thánh-thiện và tông-truyền!"

... "Lạy Đức Chúa, Ngài là CHA chúng con; chúng con là đất sét, còn thợ gốm là Ngài, chính tay Ngài đã làm ra tất cả chúng con. Lạy Đức Chúa, xin đừng quá phẫn nộ, đừng nhớ mãi tội ác chúng con. Cúi xin Ngài nhìn đến: chúng con tất cả đều là dân của Ngài. Các thành thánh của Ngài đã trở nên sa mạc, Xion đã trở nên sa mạc, Giêrusalem thành chốn hoang tàn. Ngôi nhà thánh và vinh hiển của chúng con, là nơi cha ông chúng con ca tụng Ngài, đã làm mồi cho lửa, và tất cả những gì chúng con quý nhất đã bị tàn phá. Lạy Đức Chúa, trước cảnh tượng đó, Ngài dằn lòng được sao? Ngài đành nín lặng, để chúng con khổ nhục ê chề?" .. Đức Chúa phán thế này: "Như khi khi thấy một chùm nho chưa hoàn toàn khô héo, người ta nói: đừng phá hủy, vì trong đó còn có phúc lành; cũng vậy, Ta sẽ hành động vì các tội tớ của Ta để không hủy diệt tất cả" (Isaia 64,7-11/65,8). (Albert Pfleger, "Fioretti de la Vierge Marie", Membre Editeur-Diffuseur, 1990, trang 39-40) Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt